29

«[Κίμωνες, ἔθνος θρᾳκικὸν οὐ μακρὰν οἰκοῦσαν τῶν Μαρωνειτῶν ὡς δῆλοι... Εὐδοξος δ' οἰκεῖν ἐν Κιμωνίῃ ἵνα Μαρώνεια κεῖται]. Meinekii

---

«Κίμωνες — κεῖται. add. M ex Eust. ad Hom. p. 359, 13: Κίμωνες Θρᾳκικὸν ἔθνος.. οὐ μακρὰν δὲ τούτων οὐδοι Μαρωνειτῶν, ὡς δῆλοι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τὸν ὁμώνυμον ἡμῖν ἔθνος. ὁ Εὐδοξος δ' οἰκεῖσθαι (οἰκεῖσθαι) τὸν Κιμωνίαν (Κιμωνίῃ) ἵνα Μαρώνεια κεῖται» quod Hellanici testimonium videtur. pergit Eustathius ita: Μαρώνεια δὲ ἡ Κίμων κεῖται δύο καιρούς, ἐν οἷς οἰκοῦσαι οἱ ἔγγαροι, οἳ καὶ δύο φασὶ γενέσθαι Θρᾴκας Κίμωνας ὁ μὲν ἀπὸ Θρᾴκης ἔγγαιος καὶ ἔγγιστα προγενέστερος τοῦ ὑστέρου καὶ ὡς αὐτὸς φασὶν ἔνδοξα γενέσθαι. sane non dubium est quin et ipsa ex Stephano petita sint paroemiae, atque ea quae idem de Orpheo scripsit ad II p. 298, 7: ὧν καὶ ὁ Κίμων Θρᾷξ, ὃς ἦν πρῶτος μετ' ἀγριθείων δίκην, ἤδη γε μειζόνων ἀγρίων ταῦρον καὶ ὄγδοον καὶ δώδεκα πηχέων ἐξαιτοῦντος ἔνδοθεν ἐξ ἑστιατόρων ἄντρου γέλως ἀπὸ μυκτῆρος ἦν μόνου ὅλου γὰρ ἦν ὑπὸ τῆς ὀγδόης ὀρχήσεως. quae Eustathius ex Stephano, Stephanus autem Strabonis libro septimo e de excerptis libri septimi a Kramero edita p. 78.

Θρῆιξ. Ἡμιονία.

1. Θρῆιξ (?).

39

Λόγ. Εσχ.
Εικ. Θρ.
Τ. Β. περιδ
Σχ. 1

Ἄρχω δὲ σωίζω τινί, ὅτου δ' ἀνάπαυσιν ἔδωκα
ὑστάτην, ἢ Νηρέως χρυσέμνων οἴδματα.

49. (48) Ἐστι Θρῆιξ ὀμφὴν ἐν Ἡμιονίᾳ » 106
Λεξ. 13.

Θρῆικα χρυσεόμνην Διὸς οὐδὸν δανάσσε
Θρῆιξ ἐν χώρῃ Ἡμιόνων πλουσίων. "

vs. s. Vd. Anthol. Palat. Diosc. VII 117 epigr. de eodem » 231.
Hirdem verbis incipiens: Θρῆικα χρυσεόμνην. . . . in-
ere Maeae dicuntur poetam sepelivisse, quem occi-
derant Jupiter — Cf. Diogen. Laert. Proem § 5. Paus IX
XXX et Hygin. Astron. II. 7. — Phanocles ap. Stob. Florig. .
tit 64. Orphei mortem varii ut a Bistonidibus eum, dolis
circumventis occiderint, gradii aiie deae puerita et que
Thraces mulebre sexlus odii sunt. "

Ap. 148 Πετράων πρόσθεν ἐὼν Θρῆιξ ἐδάμασσεν » 112
οὐ πάντων ὑπερείδων Ζῆνα γεγηθὼς ἔῳ
θάμβος ἔχων νόον, ὡς Ἡρακλῆα τολύπευσεν,
ἐμὸν ἀνδρὸς γεγαῶτα γενέτην. "